

ನವೋದಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆ

ಹಿದಾಯತ್ ಉಲ್ಲಾಸಿ. ಎಂ

ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು.

ವಿಶ್ವ-ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು.

ತುಮಕೂರು ವಿಶ್ವ-ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ. ತುಮಕೂರು

7348813494

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಹಲವಾರು ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನವೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟವು (ಕ್ರಿ.ಶ. 1919 – 1940) ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇತ್ತಿಚಿಗೆ ಬಂದ ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ಅವರು ‘ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯವರೆಗೂ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಗಳಿನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು’ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಬಂದ ವಿಷಯದಿಂದ ಸಂಗತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಚ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ‘ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ’ ಹಾಗೂ ಇದುವರೆಗೂ ಬಂದ ಕೆಲವು ಸೀವಾದಿ ಬರಹಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನವೋದಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಹಿಳಾ ಲೇಖಿಕೆಯರ ಮತ್ತು ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ನವೋದಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಬ್ರಿಟೀಷರ ಆಗಮನದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಂದೋಲನಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ, ಮಹಾಯುದ್ಧ ಇದರೊಂದಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಂತರಿಕ ನೂರನೆಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತುರು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸ್ತ್ರಶತ್ರೆ, ಬದತನ , ವರದಕ್ಷಿಣಿ, ಬಾಲ್ಯವಾಹ, ಕೇಶಮುಂಡನ, ಇಂತಹ ಹಲವು ಆಂತರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಜನರನ್ನು ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಷಿಸಿದವು. ಇದನ್ನರಿತು ಆಯ್ದ ಸಮಾಜ, ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜ ಮೊದಲಾದವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಕಾರೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯ ಹಿಡಿದವು. ಜೋತಿಬಾಪುಲೆ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂತಲು, ಪೆರಿಯಾರ್, ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಢ್ರ್ ರಾಜಾರಾಂ ಮೋಹನರಾಯ್, ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ ಮೊದಲಾದ ಜಿಂತಕರು ತಮ್ಮ ಜಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸ ತೋಡಿದರು. ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಅವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ವಿಧವೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಫಾತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೇರೂರು ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯ, ಗುಲ್ಬಾದಿ ವೆಂಕಟಾರಾಯರು ಮೊದಲಾದರು ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸ್ವತಃ ಮೋಹನನುಭವಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರೇ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದೆಂದು ತೆರೆದಿದಬೇಕಾದ ಸೀರ್ಯಾಟ್‌ಕೆತೆಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಸೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಚ್‌ಪ್ರೇತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಜಿಂತನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನವೋದಯದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸ್ಕ್ರೀಯವಾಗಿ ತೋಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಂತಹ ಹತ್ತಾರು ಲೇಖಿಕೆಯರು ನವೋದಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಂದಿನ ಹಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾದ ಜಯಕನಾಟಕ, ಸರಸ್ವತಿ, ಕನಾಟಕ, ನಂದಿನಿ, ಸುಪ್ರಭಾತ, ವೀರಮಾತೆ ಮೊದಲಾದವರುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಎಲೆಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ಲೇಖಿಕೆಯರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಬರಹಗಳ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಂದು ನೋಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ

ಶಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ 1887 ರಿಂದ 1982 ತಂದೆ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ತಾಯಿ ಅಲಮೇಲಮ್ಮೆ ಇವರು ಕನ್ನಡ ನವೋದಯದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಕಾದಂಬರಿಗಾರ್ತಿ. ಡಾ.ಎಲ್.ಜಿ.ಮೀರಾ ಹೇಳುವಂತೆ “ಮೊದಲು ‘ಸರಸ್ವತಿ (ಭಾರತಿ) ಪೂರೆಯನ್ನನು’ ಎಂಬ ಮಾತು ನುಡಿಯ ಗೀತೆ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಇದೇ ಅವರ ಬರಹಗಳಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು”!. ಹೀಗಾಗಿ ಶಿರುಮಲಾಂಬ ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾನ, ಶರಣಾಗತಿಪರ, ಕೇರಣನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇವು ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿಗೀತಾವಲಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಇವರು ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಕಾವ್ಯ, ಪ್ರಬುಂಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಒಟ್ಟು 14. 1912ರಿಂದ 1934ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ “ಸುಶೀಲೆ, ನಭಾ, ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ, ವಿರಾಗಿಣಿ, ದಕ್ಷಕನ್ಯಾ, ಮಾತ್ರನಂದಿನಿ” ಮೊದಲಾದವು ಬಹುತೇಕ ಸೀ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ‘ವಿಕ್ರಮ’ ಮತ್ತು ‘ಮೂರಣಕಲಾ’ ಎಂಬ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ ಸಹ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಶಿರುಮಲಾಂಬ ರಚಿಸಿರುವ ನಾಲ್ಕು ನಾಟಕಗಳಿಂದರೆ 1916ರ ‘ರಮಾನಂದ’ ಮತ್ತು ‘ಚಂದ್ರವದನ’ ನಾಟಕಗಳು ಸದ್ಗೀಂದ್ರಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿವಾದಪಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪಾತಿವ್ಯತ್ಯದ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಂತರ 1928ರ ‘ವೀರಕೋದಯ’ವು ಹತ್ತ ದುರಭಿಮಾನಗಳು ಅನಧಕ್ಕಿ ಕಾರಣವಾಗುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. 1928 ‘ಭಾಗವತಗ್ರಂಥಭಂಗ’ ಕಂಡ ಷಟ್ಪದಿ ಕೇರಣನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದ ವಾಲ್ಯೇಕೆ ರಾಮಾಯಣದ ಭಾಗಗಳಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ.

ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ‘ಸನ್ಯಾಗದಶೀರ್ಣಿ’, ‘ಹಿತ್ಯೇಷಿಣಿ’, ‘ಶ್ರೀಪಾದ ರೇಣು’ ಎಂಬ ನಾಮ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಗೀತೆಗಳನ್ನು

ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಟ್ಟು ಐದು ಉಪನ್ಯಾಸ ಲೇಖನಗಳು ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ‘ಅಬಲಾ ದೋಜನ್ಸ್’, ‘ಸೇವಾ ವಿಚಾರ’, ‘ವಿಧವಾತ್ಮೆ’ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ತಿರುಮಲಾಂಬರು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಿತ್ತುಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬರೆದ ಬರಹಗಳಾದ ‘ಅಂಬಲೆ ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ’ವರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನರೋದಯುದ್ಧ ಮೊದಲ ಲೇಖಕಿಯಾದ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವರ ಬರಹ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಪೌರಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮೆ

ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮೆ ನವರ ಕಾಲ ಶ್ರೀತ 1892 ರಿಂದ 1965. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಅಯ್ಯಂಗರ್ ಮತ್ತು ಜಾನಕಮ್ಮೆ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು 9ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬರಹಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಮಾಜ-ಪ್ರಕಾಶನ-ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸರೆಸಿದರು.

ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮೆನವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವರು ನಾಟಕ, ಕಾದಂಬರಿ, ಸಣ್ಣಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ, ಮಕ್ಕಳಸಾಹಿತ್ಯ, ಅನುವಾದ ಹಿಂಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 1920ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ‘ನಿಮರ್ಲೆ’ 1922 ರ ‘ಸ್ವೇಹಲತೆ’, 1922ರ ‘ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ರಾಮಚಂದ್ರನ್’ ಹಾಗೂ ಇದೇ ಅವಧಿಯ ‘ಹಿಂದೂ ಭಾಗ್ಯೋದಯ’, 1926ರ ‘ಸತೀಪದ್ಭ್ರಿಂಜಿ’ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೇ ‘ಚಣಕ್ಯತಂತ್ರ’, ‘ಕಪ್ಪಲ್ಲಕಬ್ಬಿ’, ‘ವರುಣನ ರಾಜೀನಾಮೆ’, ‘ಮಾಧುವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆ’ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ 1918ರ ‘ಪ್ರಿಯಂವದಾ’, 1921ರ ‘ಇಂದಿರೆ ಅಧವಾ ನಿಭಾಗ್ಯವನಿತೆ’, ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ‘ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶೆ’, ‘ನನ್ನ ಧನವನ್ನು ನನಗೆ ತಾ’ ದೇವನಲ್ಲಿ ‘ಸರಸ್ವತಿ’, ‘ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ರಾತ್ರಿ’, ‘ದ್ಯೇವೇಜ್ಞಿ’, ‘ದೇವಿತ್ಯಾಗ’, ‘ಕಳ್ಳು’ ಮೊದಲಾದವು ವಸ್ತು ವೈದ್ಯಧ್ಯವುಳ್ಳ ಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಿತ್ತುಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ‘ರಾಣಿದುಗಾರ್ವತೆ’, ‘ಸರೋಜಿನಿ ದೇವಿ’, ‘ಶಾರದಾದೇವಿ’, ‘ಸೇತೂಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಾಯಿ’, ‘ಅಫೋರ್ ಕಾಮಿನಿದೇವಿ’, ‘ಪಂಡಿತ ರಮಾಬಾಯಿ ಕೇಳ್ತರ್’ ಹಿಂಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಲೇಖನಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ‘ಸಮಾಜ ಜಿತ್ತೆ’, ‘ನಾವು ಸಮಾಜವೂ’, ‘ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೀಯರ ಸಾನಾ’, ‘ಭಾರತ ವರ್ಷದ ಕವಯತ್ರಿಯರು’, ‘ಮಾತಾತಿಶು ಸಂರಕ್ಷಕೆ’, ‘ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆದರಿಸುವುದು ತಪ್ಪು’, ‘ರಂಗಸ್ಥಳವೂ ನ್ಯಾಟಕಾಭೀನಯವೂ’ ‘ವಿನೋಭಾ’ ಮತ್ತು ‘ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ’, ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪ’ ಹಿಂಗೆ ನೂರಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೂತಾಹಲ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳಿಸುವಂತಹ ಕಥೆಗಳಾದ ‘ಕವಿಯೂ ಗುಲಾಬಿ ಹೂ’, ‘ಅರಮನೆ ಗುಬಜ್ಜಿ’, ‘ಅಪರದ ಮೃದಾನ’, ‘ಗಾಂಧೀಜಿ’ ಮುಂತಾದವು ಅನುವಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಬರಹಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತ ವರ್ಷದ ರಮಣೀಯರು’, ‘ಹಿಂದೂ ರಮಣೀಯರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ’, ‘ಇಟಲಿ ಸೀಯರು’, ‘ಕುರೂಪಿ’, ‘ಮಾಧವಿ’, ‘ಚೆನಿಸೀಯರು’, ‘ಸೀ ಮರುಪರು ಸಮಾನರು’ ಮೊದಲಾದ ಬರಹಗಳು ಧಿಲೋಸಫಿಸ್‌ನ್ಯಾ ಲಿಂಜ ಅಲ್ಯೂಟಿಜೆಜ ಜಧರಂಜಣ. ಉರಂಜ ಜಜಿಟಣು, ತಬ್ಜಿಡಿತಜಡಿ, ಥಿರಂಜಾಟಿರ ಬಟ್ಟಿಜುಬಿ. ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ. ಹಿಂಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮೆನವರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಭಾರತಿ (ತಿರುಮಲೆ ರಾಜಮ್ಮೆ)

ಭಾರತಿ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ನಾಮದಿಂದ ಬರೆದ ತಿರುಮಲೆ ರಾಜಮ್ಮೆ 1900 ನವೆಂಬರ್ 20 ರಂದು ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾ, ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿಯಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಸರೆಸಿದರು. ಪತ್ತಿ ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾಯರ್ ಶರ್ಮರೋಂದಿಗೆ ಪತ್ರಕರ್ತೆಯಾಗಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೂ ಸಹ ನಾಟಕ, ಕಾವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

‘ತಪಸ್ಸಿನಿ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಅಂದರೆ ರೂಪಕವನ್ನು 1931ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಯನ್ನೂ ಗೊಂಡ ‘ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ’ 1920ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮತ್ತು 1922 ರ ಸರೇವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ಬರೆದರು. ‘ಜ್ಞಾಲಾಮುಖಿ’, ‘ವೇದನ ನಿವೇದನ’ ಎಂಬ ನೀಳಗವನಗಳನ್ನು ದಂಡಿಯ ಉಪಿಸ್ತಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕುರಿತ ‘ವೀರ ವಾಣಿ’ ಮತ್ತು ‘ಕ್ಷಿಂಜ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು’ ಕುರಿತ ‘ಅಮಾವಾಸ ಸಂಧಿ’ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ‘ಅಯ್ಯ ಕೈಲಾಸಂ’ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ 1925 ರಲ್ಲಿ ಮ.ತಿ.ನ ಅವರ ‘ಅಹಲ್ಯೆ’ ಕೃತಿಗೆ ಬರೆದ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯೆ ಅಪರಾದಿಯಲ್ಲ. ಸಹಜಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಮಲಾ ದೇವಿ ಬೆಳವೋಂಗಕರ

ನರೋದಯುದ್ಧ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹತ್ವದ ಲೇಖಕ ಶಾಮಲಾ ದೇವಿ ಬೆಳವೋಂಗಕರ ಇವರ ಕಾಲ ಶ್ರೀತ 1910 ರಿಂದ 1943 ಧಾರವಾದ ಇವರ ಹುಟ್ಟಿರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ವೇಶ್ಯಾ ಶುಲಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿದು ಬೆಳಗಾವಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರನ್ನು ವಿವಾಹಿಸಿದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ‘ಜಯ ಕನಾಟಟಕ’ದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಟಕದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಇವರು ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮುಖ್ಯ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಲೇಖನಗಳು ಕಾವ್ಯ, ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಯಾಮಲಾ ಅವರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳಾದ 1936 ರ ‘ಹೊಬಿಸಿಲು’ 1943ರ ‘ಹೊಂಬಿಸಿಲು’ ಹಾಗೂ ನಂತರ ಬಂದ ‘ಹೊಹೊಂಬಿಸಿಲನ್ ಹೊರಗೆ’ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಿತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ‘ಶ್ರೀಮತಿ ಆಂಬಾತಾಯಿ ಮೆಹಂಳೆ’ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮೆಹಂದಳೆಯವರ ಜನನ ಬಾಲ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವಿವಾಹ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವರ ಪ್ರಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಅಲ್ಲೀಚೋಚೆ’ ಲೇಖನವು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಬಾಲಕರು ದೀವಳಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಟದ ನಿರೂಪಣೆಯಾದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ‘ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾರೀಯರ ಸ್ವಾನ್ಯ’ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕರೆಯಿತಿದ್ದಾರೆ. ‘ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಾರೀದರ್ಶನ’, ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೀಯರ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧಕ್ಕೆತ್ತಿ’, ‘ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಷ ಚಳುವಳಿ’ ಇನ್ನಿತರ ಲೇಖನಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರವೀಂದ್ರರ ದ ಸೋರ್’ ಕೆವನದ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ‘ಮಾಟಗಾತಿ’ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಡಿ.ವಿ.ಕೆ ಸಬನೀಸರ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಂಗ್ರಹಿಕೆ ಭಾಗವು 1940ರ ಮಾತ್ರತ್ವ ಮತ್ತು ಶಿಶು ಸಂಗೋಪನೆ ಲೇಖನದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಇವರುಗಳಲ್ಲದೇ ಲೀಲಬಾಯಿ ಕಾಮತ್ತಾರ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 1940 ರ ‘ವಿಶ್ವಾಸಫಾತ’, ‘ರಾಯರ ಸೋಸೆ’, ‘ಹಿಂದೂ ಸೀ’, ‘ಬಡವರ ಹುಡುಗಿ’, ‘ದೇವರಗಂಗೆ’, ‘ಜಂಡುಮುಖಿ’, ‘ಅವಳ ರಹಸ್ಯ’, ಆಸ್ತಿಕತೆ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮೆ ನವರ ‘ಚಿಗುರು’ ಮತ್ತು ‘ಕಂಬನಿ’ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆಗಳು ವಿಧವಾ ಸಮಸ್ಯೆ, ವೇಶ್ಯೆಯರ ಬದುಕು, ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆ, ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸರಸ್ವತಿಬಾಯಿ ರಾಜವಾಡೆಯವರ 1933ರ ‘ಕದಂಬ’ ಮತ್ತು 1938 ರ ‘ಅಹುತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಥೆಗಳು’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕಂತೀರವ, ನವಯುಗ, ಕಥಾವಳಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ‘ಶೀಯರ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆನಂದವೂ’, ‘ಶೀ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು’, ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು 1942 ರಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಕಾಶ’ ಎಂಬ ನಾಟಕದ ಅನುವಾದ ಇವುಗಳಲ್ಲೇ ರಾಜವಾಡೆ ನರ್ವೋದಯದ ಸಂದರ್ಭದ ಶೀಯರ ಸ್ವಾನುಮಾನ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಜನಕಚೆ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚೆಳಗರೆ ಜಾನಕಮ್ಮೆ ನವರ ‘ಕಲ್ಯಾಣ’ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಕುಲ’, ‘ಹಕ್ಕಿಗಳು’, ‘ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಗಾಂಧೀಜಿ’, ‘ಹಂಪೆ’ ಮತ್ತು ‘ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ’ ಕವನಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ, ಪ್ರಣಯ, ದಾಂಪತ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಗತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸೆನಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

‘ವಾಣಿ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಿ.ಎನ್.ಸುಬ್ರಮಣ್ಯವರು 1944 ರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಸೂರಿ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಕಥೆಗಳಾದ ‘ಮುರಲಿ’, ‘ತುಂಗಭದ್ರ’, ‘ಪಯನಿ’, ‘ಎರಡು ಚಿತ್ರಗೆಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಭಿಷ್ಯಂತಿನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡದ ಮುರುಷ ಧೋರಣೆ ಜಮೀನಾಷ್ಟಿ ವರ್ಗದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ನರಜಿವ ಕೂಲಿಕಾಮ್ರಿಕರ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ‘ಮುಲ್ಲಿಗೆ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತುಳಸಿಬಾಯಿ 1917 ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ‘ಕಾಳಗೌಡ’ ವು ಶೀಯರು ಮಾಡುವ ಮನೆಗೆಲಸದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿವ ಮರುಪರ ಅಹಂಗ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಂತಿದೆ. ‘ಗಿಳಿಕಾಗೆ’ ಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಇವರ ಎಲ್ಲಾ ಕವನಗಳು ಗೋವಿನ ಮಟ್ಟಗಳಿಂತೆ ಕೂಡಿದೆ. ಇವರ ಬಗೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿಯಿದಿದ್ದಾಗ ತುಳಸಿಬಾಯಿ ಎಂಬಂತಹ ಲೇಖಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಗುರುತಿಸಿ ಬರೆದರು². ಇವರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಎಲೆಮರೆಕಾಯಿಯಂತೆ ಬರೆದ ಜಿತರೇ ಲೇಖಿಕೆಯರೆಂದರೆ ಬಾಲಮೂಳೆ ಎಸ್ ಸುಂದರಮ್ಮ, ಶೀತಾದೇವಿ, ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾಮ್ಮ, ನರಸಮ್ಮ, ಆರ್, ಮುಳಿಯ ಮೂಕಾಂಬಿಕಾ ಅಮ್ಮ, ನೆಲ್ಲಿಕಾರು ಜೈನ ಮಹಿಳೆ, ಮಟ್ಟಾಡಿ ಕಮಲಾಕ್ಷ್ಮಿ, ವಾಸಂತಿ ಪಡುಕೋಳೆ, ಜಂದೆಭಾಗಿ, ಕೆರ್ನೆ. ಆನಂದಿ ಸದಾಶಿವರಾವ್, ಬೆಳ್ಳೆ ಶೀತಾರಮ್ಮ, ಶಾರದಾಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಲೀಲಾ ಕಾರಂತ, ಶಾಂತಾಬಾಯಿ ನೀಲಗಾರ, ಜಯದೇವಿತಾಯಿಲಿಗಾಡೆ, ಹೆಚ್.ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ, ಶರ್ವಾಣಿ, ಶಾಂತದೇವಿ ಮಾಳವಾಡ ಪ್ರಮುಖಿರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನರ್ವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಬರಹಗಾತ್ಮಿಕೆಯರು ಇದ್ದು ಮಹಿಳೆಯರದೇ ಆದಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯವೊಂದು ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖಿಕೆಯರ ಬರಹಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಪಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯವು ನರ್ವೋದಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅವಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಂತಹ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಪಾರ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊಜವನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ : ಸಂ. ಎಚ್.ಎಸ್.ಶ್ರೀಮತಿ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಹಂಪಿ ವಿವಿ : ಪು.253
2. ನೋಡಿ. ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ : ಪ್ರಸಂ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್ಯಾಂಬ ಪಟ್ಟಾಭಿ : ಸಂಪನ್ ಪ್ರಕಾಶನ ಮೃಸಾರು : ಪು. 136-133